

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

B. Franciscvs Borgia Conf. 1. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

precemur, & vivimus: hi enim sunt spirituales serpentes, propter quos conculcandos Dominus crucifixus est. S. Max. de Pass. Serm. 1.

B. FRANCISCVS BORGIA CONF.

1. Octobris.

Non prius FRANCISCVS patrem aut matrem quam IESVM & MARIAM balbutiens salutavit. Puer vel facientem vel dicentem Sacerdotem æmulatus est. Iuvenis gynæceum non nisi ciliis armatus adiit, reputans se toties hosti loqui, quoties feminæ. Iam Gandiæ Dux & Gothalanæ Prorex, per vetustum familiæ morem annuum patronum sortiendi in menstruum vertit, eumque in Societatem postea, & Marianos cœtus invenit; ipse tunc patroni die pauperes mensæ suæ ministræ adhibuit. At verò cum illud formæ miraculum (Isabellam Augustam) in sandapilâ attentius considerasset, honorum titulos ut certissima mortis spolia ultrò abiecit, & in Societatem IESU (cui universæ deinde præfuit) se abdidit, dicere abhinc solutus, tum vivere se cœpisse, cum defuisset Isabella. Corpus tam durè habuit, ut duplicari jam & indumenta & curis possent. Ad Purpuram non semel oblatam tam erubuit, ut alii ad hujus repulsam solent. MARIÆ, quam D. Lucas depinxit, effigiem primus æri incisam spargi per omnem orbem curavit. Hanc cum aspiciebat. *Mihi, aiebat, Virgo hoc onus gestat, mihi lac MATRIS, mihi P. XII bullit sanguis.* In vitam suam inquisivit horis singulis, reum ad Sacerdotis pedes bis quotidie se egit, quin neque voce neque literis alium se quam *Franciscum peccatorem* prætulit. Sed talem peccatorem

tozem anno. M.DC.XXIV. Urbanus VIII. Pont. Bea-
tum dixit. *Ex vitâ.*

*Quis jam calcari recusabit, cum videat in tor-
culari Christum premi? sane nisi sumum vani ho-
noris atque existimationis propria proculcaverimus,
facile ab hostibus nostris conculcabimur, & Chri-
sti discipuli esse desinemus.* B. Franc. Borg. in E-
pist.

S. LEODEGARIUS EP. M. 2. Octobris.

Nemo pulchrius in hostem suum, quam Pont.
Augustodunensis LEODEGARIUS movit, ut
qui huic cum sacris è templo signis obvius ivit,
victoriam ratus sub his vinci. Captus itaque, tunc
demum Christianâ se libertate potitum credidit.
Carcerum tenebris abditus, igne è celo misso re-
splenduit. Oculis orbarus, primùm Martyrem se
esse vidit. Nudipes per testas & aspera saxorum
fragmina jussus ambulare, currere etiam ad tam
optatam metam gessit. Labiis & linguâ multa-
tus, sine labiis tamen & linguâ facundus ad con-
cionem dixit. Cæsus denique securi, in novos ani-
mos surrexit, horamque totam victor post mor-
tem stetit, nec nisi à spiculatore impulsus cecidit.
At non tam felici morte cædis auctores defuncti
sunt. Nam & carnifex, de quo dixeramus, à malo
genio correptus in vindices flammâ se ipsum
immisit, mox in majores alias mittendus; & qui
cædem imperaverat, Ebroinus Regiæ aulæ præ-
fectus, gladio, quem in innocentem strinxerat,
ipse nocens occubuit; & demùm, qui tumulum
Martyris impiè calcavit, Divumque sine miracu-
lis

